

Το Πνεύμα το Άγιον. Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

«Πάντα χορηγεί το πνεύμα το Άγιον (Στιχηρό).»

Λίγο πριν από την Ανάληψή Του έδωσε την υπόσχεσή Του ο Κύριος. Και τώρα η ευλογημένη πραγματικότητα. Σε μια στιγμή η αλλαγή είναι καταπληκτική. Οι αγράμματοι ψαράδες αναδεικνύονται σοφοί. Οι δειλοί μαθητές γίνονται φλογεροί κήρυκες και διδάσκαλοι. Το σκεπτικισμό και τη φοβία τα διαδέχεται η ορμητικότητα και ο ενθουσιασμός.

Ανάμικτη η απορία και ο θαυμασμός στα πρόσωπα των αιφνιδιασθέντων Ιουδαίων. «Ουκ ιδού πάντες ούτοι εισίν οι λαλούντες Γαλιλαίοι;» (Πραξ. 2:7). Αλήθεια! «Παράδοξα σήμερον είδον τα έθνη πάντα εν πόλει Δαυίδ».

Από την ημέρα εκείνη πολλά τα παράδοξα και εκπληκτικά είδε η ανθρωπότητα. Μεταβολές ριζικές. Εκδηλώσεις πρωτοφανείς. Μια απλή παρακολούθηση της πορείας του Χριστιανισμού μέσα στον κόσμο, ένα πρόχειρο βλέμμα στην ιστορία της Εκκλησίας μας, μας γεμίζει με θάμβος.

Το θαύμα κυριαρχεί στη ζωή της Εκκλησίας του Θεού. Τις πιο απίθανες διαπιστώσεις θα κάνει κανένας στην έρευνά του. Αγράμματοι αναγκάζουν σε σιωπή σοφούς. Υπάρξεις τρυφερές και αδύνατες εκδηλώνουν αντοχή και ηρωισμό πρωτοφανή. Άπραγοι και άπειροι στη ζωή νέοι δείχνουν σύνεση γέροντα και γενναιότητα πολύ δοκιμασμένου αγωνιστή. Μέσα από το βούρκο και την αθλιότητα της αμαρτίας ξεφυτρώνουν διαμάντια και κρίνοι ολόλευκοι πνευματικής ανωτερότητας και ηθικής τελειότητας.

Στης Εκκλησίας την αγκάλη, όπου το Πνεύμα το Άγιον φωτίζει, ζωοποιεί, εμπνέει, κατευθύνει, τα πάντα είναι δυνατά. «Πάντα χορηγεί το Πνεύμα το Άγιον». Ασθενήματα και ελλείψεις, μειονεξίες και αδυναμίες με την παρουσία της θείας Χάριτος στη ζωή μας απαλείφονται. Το φως, η αλήθεια, ο ουρανός σε όλη τους τη λαμπρότητα και πληρότητα είναι στη διάθεσή μας.

Όταν της πίστεως η φλόγα συναντήσει του Πνεύματος τη ζωοπάροχη πνοή, όλα μεταβάλλονται. Όλα γίνονται ιδανικά και τέλεια. Το καθετί παίρνει τη θέση του και βρίσκει τον προορισμό του. Όταν φυσήσει στις ψυχές η αύρα του Πνεύματος, με τη μορφή της «βιαίας πνοής» κάποτε οι μικρότητες, τα πάθη, τα ελαττώματα δίνουν τη θέση τους στην αγνή διάθεση, τους υψηλούς πόθους, τις ανώτερες πραγματώσεις.

Ο εμπνευσμένος και διαποτισμένος από το Άγιον Πνεύμα αλλοιώνεται κυριολεκτικά. Γίνεται Άγγελος επίγειος. Άνθρωπος ουράνιος. Πορεύεται στη γη, αλλά «εν ουρανών πολιτεύεται». Πρωτοπόρος σε κάθε καλό έργο. Μαχητής στην αρετή τον αγώνα. Συμπαραστάτης σε κάθε ανθρώπινο πόνο. Συντελεστής μιας καινούργιας δημιουργίας. Ενός κόσμου ιδανικού. Είναι ο πραγματικά πνευματικός άνθρωπος. Όχι ψευτοδιανοούμενος ή ημιμαθής.

Ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος είναι πλούσιος σε χάρες και χαρίσματα. Άφταστος σε εμπνεύσεις και αγωνιστικότητα. Χαριτωμένος αληθινά. Καλοσυνάτος. Αγαπητός. Ξοδεύει όλη του τη δυναμικότητα, για να υπηρετήσει τους άλλους. Αλατισμένα τα λόγια του. Ευγενική η συμπεριφορά του και άψογη. Και ζει με την ικανοποίηση της προσφοράς.

Τον τρέφει η θυσία για την ανακούφιση και ευχαρίστηση του περιβάλλοντός του. Δεν κυνηγάει υλικές απολαύσεις και χαμηλές επιδιώξεις. Το απόλυτο είναι ο στόχος του. Προσπαθεί να το φτάσει, όσα εμπόδια κι αν

συναντήσει. Δεν απογοητεύεται με τίποτα. Κι αν όλα ακόμη γύρω του γκρεμιστούν.

Αυτός με το βλέμμα στηριγμένο πέρα από τον ορίζοντα οραματίζεται και παλεύει. Το ιδανικό μόνο τον συγκινεί. Σταθερά σ' αυτό προσανατολισμένος αδιαφορεί αν άλλοι δεν τον νιώθουν. Είναι προσγειωμένος και ευτυχισμένος. Το ξέρει πως και οι άλλοι, μόνο σαν προσανατολιστούν προς το Θεό και δεχτούν στην ψυχή τους το Πνεύμα το Άγιον, θα βρουν της χαράς το πλήρωμα, της ευτυχίας το δρόμο.

Γι' αυτό ο αγώνας του είναι: ο ίδιος να ζει του Πνεύματος την παρουσία στον εσωτερικό του κόσμο και φωτισμένος πια να δείξει και σ' εκείνους το φως. Με τη πείρα και τη ζωή του την υποδειγματική και ολοφώτεινη να εμπνεύσει και τους διστακτικούς και δύσπιστους. Να βγάλει έξω από τα μονοπάτια της άχαρης και στείρας ζωής τους σαρκικούς ανθρώπους. Αυτούς που πέρα από την ύλη και την εγωιστική ικανοποίηση τίποτα άλλο δε βλέπουν.

Πόση δίψα νιώθει η ανθρώπινη ψυχή για τα μεγάλα και υψηλά! Δεν ικανοποιείται ο άνθρωπος με τα μέτρια. Έτσι είναι πλασμένος από το Δημιουργό του. Να επιδιώκει τα ωραία και αληθινά. Τα μεγαλειώδη και τα ηθικά. Την αρετή και τη γενναιότητα. Το ανώτερο και το τέλειο.

Η σάρκινη ύπαρξή μας μπολιασμένη με της αμαρτίας το δηλητήριο, γίνεται βάρος σ' αυτό μας το πέταγμα. Δυσκολεύει το ανέβασμα. Σκοτίζει τους οραματισμούς. Παραλύει ακόμη την τάση για την προκοπή και την προσέγγιση στη θεϊκή αγάπη και τελειότητα που είναι έμφυτη μέσα μας.

Σ' αυτή μας τη δυσκολία ήλθε να μας υπηρετήσει το Πνεύμα το Άγιον. «Ζωή και ζωοποιούν, φως και φωτός χορηγόν, αυτάγαθον και πηγή αγαθότητος». Ανανεώνει τις γονατισμένες δυνάμεις μας. Φλογίζει την παγωμένη καρδιά μας. Φωτίζει το σκοτισμένο μας νου. Χαλυβδώνει την τσακισμένη μας θέληση.

Πραγματική αναγέννηση δημιουργείται σ' αυτόν που Το δέχεται. Θεώνεται ο άνθρωπος και πλέοντας στις χαράς την αγαλλίαση δημιουργεί. Νιώθει του κυνηγητού της τελειότητας την ευτυχία.

Αν θέλεις, αδελφέ μου, και συ μπορείς να τη νιώσεις. Την πείνα και τη δίψα για καθετί το τέλειον μόνον το Πνεύμα το Άγιον τα ικανοποιεί. «Η θεία

Χάρης η τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα». Η Εκκλησία μας που κατέχει αυτόν το θησαυρό είναι έτοιμη σε κάθε στιγμή να τον δώσει πλούσια σε όποιον την πλησιάσει.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Β', σελ. 258.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>